

Suddenly Love!

ช่วยด้วยครับ

ยัยตัวแสบขโมยหัวใจ

Story by Ivy Pink

Chapter 1

คลับชิบูย่า

“อ้ายยย>0< คุณยูลมาแล้ว พวกเราออกมาเร็ว”

เหมยลี่ มามาซังประจำคลับร้องเรียกเด็กๆ ในสังกัดให้ออกมาต้อนรับนายใหญ่คนใหม่ของคลับ ที่ตอนนี้กำลังกลายเป็นหนุ่มฮอต หลังจากได้รับดอกไม้ในงานแต่งงานของ “อิริโอะ ซาคุยะ และ ปาร์คมินเร” สองญาติซี้ดของญี่ปุ่น อดีตศัตรูร้ายที่กลายเป็นคนรัก

ยูลเพิ่งได้รับมอบหมายจากซาคุยะให้เป็นผู้ดูแลคลับและสถานบันเทิงทั้งหมดในย่านชิบูย่า ทั้งที่เขาไม่ค่อยอยากจะทำหน้าที่นี้ซักเท่าไร แบบว่าพอกลายเป็นหนุ่มฮอต เขาก็ถูกทั้งสาวแท้ สาวเทียม สาวครึ่งๆ กลางๆ รุมตอมกันยกใหญ่ บางรายเข้ามาแบบถึงเนื้อถึงตัวและอาจจะลวนลามยูลทำเสีย นั่นละ ทำให้เขาเริ่มกลัวผู้หญิงขึ้นมา บรีอออ.=.

“ยินดีต้อนรับค่ะ คุณยูล เจ๊ละดีใจจริงๆ ที่คุณซาคุยะส่งหนุ่มหล่อ ล่ำ ขรึมแบบนี้มาดูแลพวกเรา” เหมยลี่รีบเข้าไปขอเลาะยูล แถมยังถึงเนื้อถึงตัวด้วยการขบไหล่กว้างอีกต่างหาก

“ช่วงนี้คลับของเราเป็นยังงี้บ้าง” ยูลเก้กเข้ม ข่มให้เหมยลี่กลัวไว้ก่อนจะได้ไม่มาเจ๊าะแจ๊ะกับเขามากนัก “ได้ข่าวว่ายอดตกไม่ใช่หรอ”

“อู๊ย! ตกเด็กอะไรละคะ คุณยูล กำลังฟังสูงปรี๊ดนะสิไม่ว่า เจ๊เพิ่งได้เด็กใหม่มา ใสกิ๊ง อวบ อิ่ม สะบึ้มละ ยัยมอญบอกใคร เดี่ยวจะตามมาให้รู้จักนะคะ อาอิอิ Come here please!”

ไม่นานหญิงสาวคนที่ว่าก็ก้าวออกมาจากแถว

“มาแล้วคะคุณแม่ขา ^_^”

ยูลแทบจะตกตะลึงกับสาวสวยที่มาปรากฏตัวอยู่ตรงหน้า ความขาวโไม่ของเธอกระแทกใจเขาเหลือเกิน แฉหน้าของเธอก็ยังหวานตรงสเปกอีกต่างหาก แม้จะถูกใจแค่ไหน แต่จะทำตัวเป็นพวกเห็นอกเห็นใจไม่ได้

“นี่อาโออิคะคุณยูล ดาวรุ่งดวงใหม่ของคลับเรา” เหมยลี่แนะนำ

“สวัสดีคะคุณยูล -/- “ อาโออิเซ็น เพราะรู้สึกบ๊องยูลเหมือนกัน “ยินดีรับใช้นะคะ”

“ครับ -/- จันทิเยวผมขอเรียกประชุมพนักงานทั้งหมดที่ห้องทำงาน เจ้ช่วยจัดการให้ด้วยละ”

ยูลเก้กขริ้ม เดินไปที่ห้องทำงานของตัวเอง คล้อยหลังไปได้นิดเดียว สาวๆ ในคลับก็ถึงกับกรี๊ดลั่น ชื่นชมในความน่ารักและหล่อเนียบของเจ้านายคนใหม่ เพื่อฝันไปว่าจะต้องจับยูลมาเป็นแฟนให้จงได้ ไม่เว้นแม้กระทั่งเจ้เหมยลี่ ถึงจะอายุมากที่สุดแต่ก็ขอลูต่ายเลยทีเดียวนะ

หลังจากใช้เวลาประชุมอีกหนึ่งชั่วโมงเพื่อบอกถึงแนวทางในการปรับปรุงคลับที่ยูลอยากให้เป็นแล้ว อดีตมือขวาจากุซาก็มานั่งกุมขมับอยู่ที่โต๊ะทำงานซึ่งแต่ก่อนเป็นที่นั่งของซาคุยะ

เกิดมายูลไม่เคยเจอเรื่องอะไรที่เครียดแบบนี้นักก่อนในชีวิต ไม่เข้าใจว่าทำไมซาคุยะจะต้องมอบหมายงานพวกนี้ให้เขาทำด้วยก็ไม่รู้ เขาไม่ชอบเรื่องธุรกิจเลยให้ตายเหอะ เอ! หรือจะเป็นเพราะว่าช่วงนี้ซาคุยะกับมินเรบินไปฮันนีมูนกันที่ยุโรปก็ไม่รู้ เพื่อนเลิฟเลยโอนงานทุกอย่างมาให้เขารับผิดชอบซะหมด -_-;

ยูลถอนหายใจก่อนจะเปิดคอมพิวเตอร์บนโต๊ะทำงานเพื่อตรวจเช็คบัญชีของคลับว่าถูกต้องหรือไม่ ระหว่างนั้นก็เช็คอีเมลไปด้วย มีจดหมายฉบับหนึ่งส่งมาจากชินเร อดีตผู้หญิงที่เขาเคยชอบ ยูลไม่ได้เจอเธอมาหลายเดือนแล้ว แต่ก็พอรู้ว่าตอนนี้ชินเรเริ่มออกท่องเที่ยวอีกครั้งพร้อมกับใครบางคนที่ยังคงปิดเป็นความลับ แม้เขาจะเคยออกหักจากเธอ แต่ทุกวันนี้ก็ยังเป็นเพื่อนที่ดีต่อกันอยู่

เฮ้อ! คิดแล้วก็เซ็งตัวเอง เมื่อไหร่จะเจอสาวที่ถูกใจซะทีนะ

ยูลได้แต่ท้อใจ ถึงพักหลังเขาจะออกเดทกับสาวที่ซาคุยะแนะนำให้บ่อยก็ตามที แต่ยังไม่มีการเข้าตาสักคน หรือชาตินี้จะต้องขึ้นคานซะละมัง

ก๊อก! ก๊อก! ก๊อก!

หนุ่มหล่อเงยหน้าขึ้นมาดูว่าใครเข้ามาในห้อง แล้วก็ต้องอึ้งตะลึงงัน อาโออิเข้ามาในนี้ทำไมกัน

“มีอะไรหรอ” ยูลพยายามระงับอาการตื่นเต้น

“เจ้เหมยลี่ให้เอาเครื่องดื่มมาให้คุณยูลคะ” อาโออิยิ้มหวานหยิบส่งแก้วน้ำให้ยูล “ลองดื่มดูสิคะ นี่เป็นเครื่องดื่มชนิดใหม่ของคลับเราเลยนะคะ รับรองจะติดใจ”

“ขอบใจนะ แต่ฉันยังไม่อยากดื่มเท่าไร” ยูลยิ้มให้อาโออินิดนึงก่อนจะขยับต้นคอเพราะรู้สึกเมื่อย

“อาโออินวดให้มั๊ยคะ^^”

“เออ.. ไม่ต้องหรอก”

“ไม่เป็นไรคะ เจ้เหมยลี่สอนวิธีนวดให้อาโออิแล้ว รับรองหายเมื่อยคอนเฟิร์ม”

“แต่ว่า...”

“นะคะ คุณยูล ให้อาโออิได้รับใช้คุณยูลในฐานะที่มาเป็นเจ้านายคนใหม่เถอะนะ” สาวสวยอ่อนแถมเริ่มเอามือมาจับตัวยูลตรงแถวต้นคอซะอีก เขามันเป็นพวกแพ้ผู้หญิงชื้อ่อนและชาวโอโมะซะด้วย

“งั้นก็ได้”

อาโออิดีใจ คอยดูแลเธอจะใช้โอกาสนี้ทำให้คุณยูลมาหลงรักให้ได้ ยัยพวกข้างนอกที่ดูถูกเธอไว้จะได้รู้ชะที่ว่าเธอนะเสน่ห์แรงแค่ไหน โหะๆ ^o^

กึก กัก กึก กัก

สาวน้อยผมเปียในชุดอำพรางตัวนำอุปกรณ์ในการสะเดาะกลอนประตูติดกับแม่กุญแจหน้าประตูบ้านใครคนหนึ่งอยู่นาน สายตาก็คอยระวังหลังและสถานการณ์รอบด้านไปด้วยเพราะกลัวใครจะมาเห็นเข้า เมื่อปลดล็อกเรียบร้อยแล้วรีบเข้าไปในบ้านที่เล้งมานาน

มิโดริเปิดไฟฉายส่องไปทั่วบ้าน แล้วก็ต้องตะลึงกับเฟอร์นิเจอร์ที่ดูจะมีราคาทั้งนั้น งานนี้หวานหูละจะขโมยของแล้วเอาไปขายให้หมดเลย คราวนี้คงใช้หนี้ได้หมดสิ้นกันซะที แล้วหลังจากนั้นเธอจะได้เลิกอาชีพโจร กึกก๊อกแบบนี้ บอกตรงๆ เหนื่อยกับการหนีตำรวจซะมด แถมตอนนี้ชื่อของ “จอมโจรหางเปีย” ที่เริ่มกระฉ่อนไปทั่วญี่ปุ่นจากฝีมือการยกเค้านั้นก็เป็นสำเร็จไปซะหมด ก็คนมันทั้งฉลาดและเก่งนี่นา

มิโดริไม่ใช่คนหลงตัวเอง แต่อดภูมิใจในฝีมืออันฉกาจไม่ได้ นี่ขนาดเพิ่งเข้าสู่วงการโจรไม่เท่าไรเองนะ เอาละ นี่ไม่ใช่เวลามายอดตัวเองซะหน่อย ต้องรีบหาของมีค่าแล้วเอาออกไปให้ได้มากที่สุด หญิงสาวพุ่งตรงไปที่ห้องนอนก่อนเป็นอันดับแรกแล้วก็สรุปได้ทันทีว่าบ้านหลังนี้ต้องมีเจ้าของเป็นผู้ชายแน่ๆ ห้องถึงได้รกรุงรังแบบนี้

โจรสาวใช้ชาเขียวพวกเสื้อผ้าที่กองอยู่บนพื้นไปให้พ้นทางก่อนจะใช้เท้าหนีผ้าสีขาวที่พันเป็นเลขแปด ขึ้นมาดูด้วยความสงสัย อี>0< นี่มันกกก..ผู้ชายขิมิ กลิ่นโชยเหม็นยังกะศพหมาเน่าเนะ มิโดริรีบโยนก้อนกางเกงในให้แล้วไปให้ไกลตัว ก่อนเข้าไปรีดตู้เสื้อผ้า เพื่อหาเซฟลับที่พวกคนรวยมักเก็บสมบัติเอาไว้ และเธอก็เจอมันจริงๆ แต่เซฟมันใหญ่ มิโดริแบกเอากลับไปไม่ไหว เธอเลยไปค้นที่ห้องอื่นก่อน แล้วเดี๋ยวค่อยกลับมาจัดการกับตู้เซฟทีหลัง

ชะแวบ มิโดริเปิดประตูเข้าไปในห้องทำงาน ห้องนี้ดูสะอาดและเรียบร้อย แถมยังมีภาพมังกรสีดำตัวเบ๊อเริ่มติดอยู่ที่ผนังห้องอีกต่างหาก ด้วยเซ็นส์ของโจรผู้ชำนาญในการย่องเบา ห้องนี้จะต้องมีสมบัติที่ขายได้เงินอีกมากแน่ๆ อือิ^^ มิโดริรีอค้นข้าวของอย่างย่อามใจ ล้วงเข้าไปในลิ้นชักข้างใต้แล้วเจอเข้ากับ

ปะ..ป็น O_O

อ๊อмайก้อด บ้านนี้ชักไม่น่าขโมยของซะแล้ว หญิงสาวคิดว่าควรจะรีบถอยทัพออกไปให้เร็วที่สุด จึงกลับไปจัดการกับเซฟในห้องนอน แต่พอจะเปิดประตูออกไปเท่านั้นก็ได้ยินเสียงเหมือนคนกำลังตรงมาที่นี้